

مطالعه چالش‌های موجود در بخش‌های چهارگانه ورزش کشور (مطالعه دلفی)

عباس شعبانی^{۱*}، مرتضی رضایی صوفی^۲، ابوالفضل فراهانی^۳

تاریخ تصویب: ۹۳/۱۱/۲۷

تاریخ دریافت: ۹۳/۷/۳

چکیده

هدف از انجام این پژوهش، مطالعه چالش‌های موجود در ساختار ورزش کشور بود. روش پژوهش از نوع توصیفی تحلیلی می‌باشد و از نظر هدف، از نوع مطالعات کاربردی می‌باشد. روش جمع‌آوری داده‌ها شامل مطالعات کتابخانه‌ای، روش دلفی و پرسشنامه محقق ساخته می‌باشد. روایی پرسشنامه به وسیله متخصصین تأیید و جهت تعیین پایایی پرسشنامه از روش آلفای کرونباخ استفاده گردید. جامعه آماری این پژوهش شامل مدیران وزارت ورزش و جوانان، هیأت اجرایی و مدیران آکادمی کمیته ملی المپیک، رؤسای فدراسیون‌ها و اعضای هیأت علمی بودند. در این پژوهش، نمونه تحقیق به صورت تمام شمار تعیین شد که از ۳۰۲ پرسشنامه ارسالی برای جامعه تحقیق ۲۳۸ پرسشنامه (۷۹ درصد) واصل گردید. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آزمون‌های استنباطی مانند آزمون کلموگروف اسمیرنوف، مقایسه میانگین یک جامعه (t تک‌نمونه) و آزمون فریدمن استفاده گردید. در این پژوهش، چالش‌های درونی و بیرونی (محیطی) هر یک از چهار بخش ورزش کشور (ورزش آموزشی، همگانی، قهرمانی و حرفه‌ای) مشخص گردید که شناسایی این نقاط قوت و ضعف‌های بر شمرده شده در این پژوهش می‌تواند به تدوین استراتژی‌ها و برنامه‌ریزی‌های راهبردی برای توسعه بخش‌های مختلف ورزش کمک نماید.

کلید واژه‌ها: چالش‌ها، ورزش آموزشی، ورزش همگانی، ورزش قهرمانی، ورزش حرفه‌ای

Email: shabani1362@yahoo.com

Email: mornsoufi@yahoo.com

Email: afarahani@pnu.ac.ir

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزش پیام نور تهران *

۲. استادیار دانشگاه پیام نور استان گیلان

۳. استاد گروه تربیت بدنی پیام نور

مقدمه

امروزه، ورزش به وسیله‌ای برای تعامل اجتماعی و دیپلماسی تبدیل شده است. ورزش، سلامت جامعه و محیط را تحت تأثیر دارد. در حقیقت توجه سیاست‌گزاران به جامعه، دست کم در بعضی جهات به میزان امکانات فراهم شده برای جامعه بستگی دارد (خواجه، ۱۳۸۸: ۴۱). ورزش به‌عنوان پدیده‌ای اجتماعی از مسائل مختلفی تأثیر می‌پذیرد و گروه‌های مختلفی را به‌عنوان ورزشکار و تماشاچی زیر پوشش قرار می‌دهد (مول و همکاران، ۲۰۰۵: ۱۲۳). کشورهایی که در ورزش پیشرفت داشته‌اند، سعی کرده‌اند با ارائه برنامه‌های توسعه و ایجاد استراتژی و ساختار مناسب، در جهت گسترش آن گام بردارند (بدری‌آذین، ۱۳۸۶: ۱۸). مول و همکاران^۱ (۲۰۰۵) یکی از مدل‌های شناخته شده در رویکرد سلسله مراتبی به ورزش را معرفی نموده‌اند. آنها ساختار ورزش و تربیت بدنی را شامل چهار بخش ورزش آموزشی، ورزش همگانی و تفریحی، ورزش قهرمانی و ورزش حرفه‌ای متصور شده‌اند. در مدل فوق، میزان گستردگی هر کدام از ورزش‌ها تعیین شده است. در قاعدهٔ هرم، ورزش تعلیم و تربیتی (آموزشی) و در رأس آن ورزش حرفه‌ای قرار دارد. بیشترین سطح شرکت کردن مربوط به قاعدهٔ هرم، است و هر چه به سمت رأس هرم نزدیک می‌شویم، از تعداد شرکت‌کنندگان در ورزش کاسته می‌شود. به‌عبارت دیگر، در بخش ورزش آموزشی، تعداد تماشاچیان، کمترین و در ورزش حرفه‌ای، بیشترین است. این مدل ادعا می‌کند که گسترش ورزش آموزشی و پس از آن همگانی باعث افزایش مشارکت عموم خواهد شد. در صورتی که ورزش حرفه‌ای گسترش یابد، تعداد کمتری می‌توانند در آن شرکت کنند و اغلب باید به تماشای آن بپردازند. بر مبنای الگوی سلسله مراتبی، ساختار ورزش به‌ترتیب از چهار اصل ورزش آموزشی، همگانی، قهرمانی و حرفه‌ای تشکیل شده است، برای هر کشوری ترتیب و حفظ این ساختار جهت پیشرفت ورزش با اهمیت می‌باشد. کشورها با حفظ تعادل در این ساختار و اولویت‌بندی آن بر اساس کاربرد، ساختار ورزش خود را توسعه و گسترش می‌دهند. ورزش آموزشی و همگانی، به‌عنوان پشتوانه برای ورزش قهرمانی و حرفه‌ای به‌شمار می‌آیند و از طرفی ورزش قهرمانی می‌تواند مشوقی برای توسعهٔ زیرساخت‌های انسانی ورزش باشد (غفوری، ۱۳۸۶: ۴۹). در مدل دیگر که شیپوری و همکاران^۲ (۲۰۰۹) ارائه دادند در قاعدهٔ هرم و در سطح گسترده ورزش آموزشی و مقدماتی وجود دارد و در سطح بعدی آن ورزش همگانی و قهرمانی در یک سطح قرار دارند و در سطح بالا و رأس هرم ورزش حرفه‌ای وجود دارد. همچنین، در مدل مشارکت ورزش گرین^۳ (۲۰۰۷) در قاعدهٔ هرم ورزش‌های همگانی و در سطوح بالاتر به‌ترتیب ورزش با سطح عملکرد بالا (قهرمانی) و در نهایت در رأس هرم ورزش حرفه‌ای قرار دارد. برامهام و همکاران^۴ (۲۰۰۱) چهار سطح را برای توسعهٔ ورزش نشان دادند؛ سطح اول که پایه و اساس این هرم می‌باشد شامل یادگیری مهارت‌های حرکتی پایه می‌باشد، سطح دوم شامل شرکت در ورزش می‌باشد و عبارت است از ورزش در اوقات فراغت، ورزش برای سلامتی، آمادگی جسمانی و تفریح می‌باشد. سطح سوم شامل اجرای مهارت می‌باشد که نشان‌دهندهٔ تلاش برای کسب مهارت و بهبود استانداردهای فردی است و در نهایت سطح چهارم شامل ورزش قهرمانی و حرفه‌ای می‌باشد که در رأس هرم قرار دارد و نشان‌دهندهٔ اجرای ورزش مطابق با استانداردها و در سطح ملی می‌باشد. جین لوپ^۵ (۲۰۱۲) در پژوهشی در ارتباط با ورزش آموزشی، عنوان می‌دارد آموزش و پرورش اصلی‌ترین و مهم‌ترین نهاد مجری استعدادیابی است، در بیشتر کشورهای مورد بررسی، برنامه‌هایی برای توسعه و ارتقای مربیان وجود دارد و دارای سلسله مراتبی از مدارس ورزش برای پرورش ورزشکار هستند. تئودور^۶ (۲۰۱۳) نشان داد که ورزش آموزشی یکی از بهترین شیوه‌ها برای ایجاد مؤلفه‌های انگیزشی برای ورزش در افراد می‌باشد و موجب ایجاد نتایج مطلوب در فعالیت‌های ورزشی می‌گردد.

1. Mull et al
2. Shilbury et al.
3. Green
4. Bramham, et al.
5. Jean Loup
6. Teodor

کیت و همکاران^۱ (۲۰۱۴) در پژوهشی در رابطه با ورزش آموزشی به این نتیجه رسیده‌اند که امروزه نیاز به یک استراتژی و رویکردی جدید و متفاوت برای افزایش مشارکت در ورزش دانش‌آموزان پسر و دختر وجود دارد. پیش از این برنامه‌های ورزش مدارس اگر تنها مزیت‌های سلامتی از قبیل آمادگی جسمانی و جلوگیری از چاقی را مدنظر داشته امروزه علاوه بر این موارد، در مدارس به استراتژی و برنامه‌های ورزش قهرمانی نیز توجه گردد. کولینس^۲ (۲۰۰۲) عنوان می‌دارد با ماشینی‌شدن و بی‌حرکی زندگی جوامع، ورزش همگانی یکی از شیوه‌هایی است که افراد می‌توانند با استفاده از آن بر فشارهای جسمی، روانی و اجتماعی فایز آیند. نتایج یافته‌های ایگیر^۳ (۲۰۱۳) در مورد ورزش همگانی نشان می‌داد سطح اعتماد به نفس و آزادی در برنامه‌های اوقات فراغت دانشجویان با رضایت زندگی آنها همبستگی معنادار و مثبتی داشته است بدین معنی که آزادی در انجام فعالیت‌های اوقات فراغت و ورزش‌های همگانی موجب رضایت از زندگی می‌گردد. در رابطه با ورزش قهرمانی د بوچر و همکاران^۴ (۲۰۰۶) عواملی را که باعث می‌شود ملت‌ها از توسعه ورزش قهرمانی و موفقیت ورزشی بین‌المللی بهره‌مند گردند در ۹ رکن تقسیم‌بندی کردند که در سه گروه جای می‌گیرند: گروه اول شامل ورودی^۵ است که دربرگیرنده منابع انسانی و مالی می‌باشد که ضروری می‌باشند. گروه دوم شامل پذیرش که استراتژی‌ها و سیاست‌هایی است که توسعه ورزش قهرمانی را تسهیل می‌کند و شامل تسهیلات تمرین، مربی، رقابت و مسابقه و تحقیقات علمی است. گروه سوم خروجی^۶ است که نتیجه توسعه ورزش قهرمانی است و به‌وسیله مدال‌های المپیک و دیگر مسابقات، تعداد ورزشکاران، رسیدن به جایگاه بالا مشخص می‌گردد. بالک و رایینسون^۷ (۲۰۰۹) عنوان کردند که محیطی که ورزشکاران را از جنبه‌های مختلف حمایت می‌کند، احتمال موفقیت بین‌المللی ورزشکاران را افزایش می‌دهد و همچنین خدمات سیستم ورزش قهرمانی و حرفه‌ای شامل ساختارهای استعدادیابی، مسیرهای پیشرفت ورزش، حمایت ورزش علمی، سیستم آموزش مربیان، دسترسی به تسهیلات و تجهیزات، رویکردهای ضدآروبی، حمایت از زندگی غیرورزشی و ساختارهای رقابتی می‌باشد. مظفری (۱۳۹۳) فرایند ورزش حرفه‌ای را شامل شناسایی و جذب استعدادها و ویژه، بهره‌گیری از دستاوردها و شیوه‌های علمی جهت پرورش ورزشکاران حرفه‌ای، آماده‌سازی برای حضور در لیگ‌های حرفه‌ای، اجرای مسابقات حرفه‌ای، ارزیابی اقتصادی ورزشی با هدف نهادینه‌سازی و رونق صنعت ورزش و اصلاح و بهبود مستمر آن می‌داند. نتایج پژوهش احسانی، امیری و قره‌خانی (۱۳۹۳) تحت عنوان طراحی و تدوین نظام جامع ورزش حرفه‌ای کشور نشان داد ورزش حرفه‌ای در بیشتر مؤلفه‌های سیستم‌های پشتیبانی نرم و سخت مورد بررسی در وضعیت بحرانی قرار دارد و نقاط ضعف و تهدیدات فراوانی پیش روی این بخش از ورزش قرار دارد. با توجه به اینکه این تحقیق به بررسی و شناسایی جنبه‌های داخلی و خارجی تأثیرگذار بر ورزش حرفه‌ای پرداخته است، نتایج آن می‌تواند تأثیر مثبتی بر این بخش از ورزش داشته باشد.

توسعه ورزش ملی، بخش مهمی از توسعه اقتصادی - اجتماعی می‌باشد. رواج ورزش و فعالیت‌های بدنی، استقبال تمامی اقشار جامعه برای شرکت در برنامه‌های ورزشی و امور مربوط به آن، موجب افزایش نشاط و بهره‌وری ملی می‌گردد. در فراهم آوردن نظام جامع توسعه تربیت بدنی و ورزش کشور، تفریحات سالم به‌عنوان فرایند اصلی منظور گردیده است. از این‌رو، نیاز به مدیران تعلیم دیده و تشکیل سازمان‌ها یا مراکز سیاست‌گذاری در اداره امور، بیش از پیش احساس می‌شود (احسانی، ۱۳۸۸). داشتن مدل برای کار و فعالیت در بسیاری از حوزه‌ها اهمیت دارد. برای مثال، در برنامه‌ریزی درسی داشتن مدلی‌هایی که فرآیند آموزش، یادگیری و یادداری را نشان دهند در انجام امر آموزش بسیار کمک کننده بوده و آن را اثربخش‌تر می‌نماید. مدل به مثابه اصول زیربنایی و ساختار عمقی است که فرآیندهای پدیده‌های سطحی را پشتیبانی می‌نمایند. از یک مفهوم عامیانه می‌توان برای بررسی ضرورت مدل استفاده نمود. برای مثال، اگر بخواهیم خانه‌ای بسازیم

1. Keith at al.
2. Collins
3. Agyar
4. De Bosscher
5. Input
6. Output
7. Boulk & Rabinson

نیازمند به یک نقشه یا مدل و یا طرح کلی داریم. به‌طور کلی، انسان برای انجام هرگونه کار و فعالیتی که بخواهد انجام دهد نیازمند داشتن مدل و طرح کلی می‌باشد. حال این مدل هرچه ملموس‌تر و قابل مشاهده‌تر باشد، استفاده و به‌کارگیری آن راحت‌تر می‌باشد (غفوری و همکاران، ۱۳۸۶). با توجه به اهمیت ذکر شده در مورد هر یک از چهار ابعاد ذکر شده در ورزش و میزان و جایگاه هر یک از آنها در ساختار سلسله مراتبی ورزش ضرورت پژوهشی در این زمینه احساس می‌گردد. بر همین اساس، در این پژوهش ما در پی مطالعه چالش‌های موجود در ساختار ورزش کشور می‌باشیم تا با تحلیل چالش‌های، درونی و بیرونی (محیطی) در ورزش آموزشی، همگانی، قهرمانی و حرفه‌ای مشکلات این بخش‌ها از ورزش مشخص و در جهت توسعه ورزش کشور راه‌گشا باشد و دست‌اندرکاران را در برنامه‌ریزی‌های بلندمدت و راهبردی در خصوص تمام جنبه‌های ورزش یاری رساند.

روش‌شناسی پژوهش

روش تحقیق این پژوهش توصیفی-تحلیلی و از نظر هدف، کاربردی می‌باشد. این نوع مطالعات از نوع تحلیل محیطی (از زیر شاخه‌های مطالعات استراتژیک) می‌باشد که در آن به تحلیل چالش‌های درونی و بیرونی شامل شناسایی هر یک از چهار بعد اصلی ورزش کشور (ورزش آموزشی، ورزش همگانی، ورزش قهرمانی، ورزش حرفه‌ای) می‌پردازد. روش جمع‌آوری داده‌ها شامل مطالعات کتابخانه‌ای، روش دلفی و در نهایت، پرسشنامه محقق ساخته می‌باشد. بدین ترتیب ابتدا به روش کتابخانه‌ای اطلاعات در این حوزه‌ها گردآوری شد سپس از روش دلفی در جهت به‌وجود آوردن اجماع و جمع‌آوری گروهی اطلاعات از آن جهت که قطعیت کامل بر روی اطلاعات وجود نداشت، استفاده گردید. بدین‌منظور برای شروع فرایند از ۱۰ تن از اساتید مدیریت ورزش نظرخواهی گردید (از طریق پست الکترونیک). محققان تعداد اظهارنظر کننده خبره در روش دلفی را بین ۵ تا ۲۰ نفر گزارش کرده‌اند (احمدی، ۱۳۸۸: ۵۲). در این روش، ابتدا با نظرسنجی از تک‌تک متخصصین چالش‌های درونی و بیرونی ورزش‌های چهارگانه کشور را که به‌وسیله مطالعات کتابخانه‌ای تدوین شده بودند مشخص گردید. در گام بعدی (دوم) موارد انتخابی توسط این متخصصان به بحث گذاشته شد و مواردی از آن توسط سایر متخصصان تثبیت و تعدیل شد. در گام آخر بحث (سوم)، مواردی را که متخصصان روی آنها اتفاق نظر داشتند به‌عنوان مبنای کار قرار گرفت و پرسشنامه نهایی تدوین شد. برای تعیین روایی پرسشنامه با اساتید و متخصصین مربوطه مشورت و بعد از اعمال کلیه پیشنهادات اصلاحی و تغییرات ضروری جهت مطابقت با شرایط و ویژگی جامعه آماری مورد تحقیق، مورد استفاده قرار گرفت. جهت تعیین پایایی پرسشنامه از بخش کوچکی از جامعه آماری استفاده و از طریق آلفای کرونباخ در سطح ۰/۰۵ پایایی پرسشنامه ۲۵ سؤالی، ورزشی آموزشی ۰/۸۸ در پرسشنامه ۲۴ سؤالی، ورزش همگانی ۰/۸۶ در پرسشنامه ۲۴ سؤالی، ورزش قهرمانی ۰/۹۶ و در پرسشنامه ۱۹ سؤالی، ورزش حرفه‌ای ۰/۹۴ به‌دست آمد. جامعه آماری این پژوهش با توجه به ۴ متغیر اصلی تحقیق یعنی ورزش آموزشی، ورزش همگانی، ورزش قهرمانی و ورزش حرفه‌ای شامل مدیران ستادی و عملیاتی وزارت ورزش و جوانان، مدیران و اعضای هیأت اجرایی کمیته ملی المپیک و مدیران آکادمی ملی المپیک و پارالمپیک، روسای فدراسیون‌ها، کارشناسان کمیته ملی المپیک، کارشناسان و مدیران انجمن‌های ورزشی فدراسیون ورزش مدارس و اعضای هیأت علمی متخصص تربیت بدنی و مطلع از موضوع تحقیق تشکیل می‌دادند. در این پژوهش، به‌علت اینکه تعداد افراد جامعه با توجه به توصیفی بودن پژوهش محدود می‌باشند، نمونه تحقیق برابر جامعه تحقیق و به‌صورت تمام شمار تعیین گردید. که در مجموع ۳۰۲ نفر به‌عنوان نمونه تحقیق مورد بررسی قرار گرفتند که از ۲۹۲ پرسشنامه ارسالی برای اعضای جامعه تحقیق ۲۲۸ پرسشنامه (۷۹ درصد) واصل گردید (توزیع فراوانی جامعه آماری در جدول ۱ ملاحظه

۱. خزاعی (۱۳۸۴) عنوان نموده از نظر تعداد راندها، روش دلفی کلاسیک دربرگیرنده چهار راند بوده که محققین معمولاً برای دستیابی به اهداف تحقیق خود، آن را به دو تا سه راند به جهت جلوگیری از اشتباهات ناشی از خستگی کوتاه می‌نمایند.

می‌گردد). روش تجزیه و تحلیل داده‌ها شامل آمار توصیفی و آزمون‌های استنباطی مانند آزمون کلموگروف اسمیرنوف، مقایسه میانگین یک جامعه (t تک نمونه) و آزمون فریدمن می‌باشد.

جدول ۱: توزیع فراوانی جامعه آماری پژوهش

ردیف	جامعه آماری	تعداد نمونه
۱	اعضای هیأت علمی متخصص تربیت بدنی و مطلع از موضوع تحقیق	۱۲۳
۲	مدیران عملیاتی و ستادی وزارت ورزش و جوانان	۶۵
۳	مدیران و اعضای هیأت اجرایی کمیته ملی المپیک	۱۳
۴	مدیران آکادمی ملی المپیک و پارالمپیک	۷
۵	رؤسای فدراسیون‌های ورزشی کشور	۴۲
۶	کارشناسان خبره کمیته ملی المپیک و پارالمپیک	۳۶
۷	کارشناسان و مدیران انجمن‌های ورزشی فدراسیون ورزش مدارس	۱۶
۸	جمع کل	۳۰۲

نتایج و یافته‌ها

آزمون کلموگروف اسمیرنوف بر روی سؤالات پژوهش اجرا گردید و نتایج طبیعی بودن سؤالات را نشان می‌داد. همچنین، تمامی سؤالات و موارد تعیین شده با روش دلفی در ارتباط با ورزش‌های ۴ گانه کشور (ورزش آموزشی، ورزش همگانی، ورزش قهرمانی، ورزش حرفه‌ای) با آزمون t تک نمونه با (سطح متوسط ۳) و در سطح ۰/۰۵ آزمون شد و با معناداری تمامی سؤالات فرض حکم آنها مبنی بر چالش‌های درونی و بیرونی مورد تأیید قرار گرفت.

جدول ۲: معنی‌داری آزمون فریدمن در چالش‌های درونی و بیرونی ورزش آموزشی کشور

شاخص‌های آماری	مقادیر محاسبه شده
مقدار خی دو	۲۵۰/۰۹۰
درجه آزادی	۲۴
سطح معناداری	۰/۰۰۱

عوامل درونی و بیرونی ورزش آموزشی کشور، با آزمون فریدمن آزمون شد که با توجه به معنادار بودن آزمون، نشانگر آن بود که این عوامل متفاوت از هم می‌باشند که با توجه به اولویت و اهمیت در جدول ۲ مشخص گردیده است.

جدول ۳: چالش‌های درونی و بیرونی (محیطی) ورزش آموزشی کشور

میانگین رتبه‌ها (وزن دهی)	چالش‌های درونی ورزش آموزشی
۲۵/۶۱	کمبود تجهیزات و فضای آموزشی برای ورزش مدارس و دانشگاه‌ها
۲۴/۲۴	کمبود سرانه ورزشی دانش‌آموزان و دانشجویان
۲۴/۱۶	ضعف در سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی کلان برای ورزش آموزشی
۲۳/۶۶	نگرش نادرست و دید فرعی به ورزش مدارس و دانشگاه‌ها
۲۲/۷۱	استفاده نامناسب و برنامه‌ریزی نشده از زمان ساعت تربیت بدنی
۲۲/۰۹	عدم وجود یک معاونت مستقل ورزش در ساختار وزارت آموزش و پرورش در گذشته و به صورت مستمر
۲۱/۸۷	فقدان راهبردها و سیاست‌های متمرکز و روشن در مورد ورزش آموزشی
۲۱/۸۲	ضعف ورزش آموزشی در مدارس دختران
۲۱/۱۲	ضعف در تدوین برنامه درسی تربیت بدنی در مدارس و دانشگاه‌ها
۲۱/۰۳	عدم ارتباط مؤثر با مراکز ورزش آموزشی دنیا
۲۰/۶۸	کم‌توجهی به بهسازی در ورزش آموزشی
۱۹/۳۹	ناکافی بودن نیروی متخصص تربیت بدنی و عدم بسترسازی جهت استفاده از نیروهای متخصص
۱۸/۲۹	کمبود تحقیق و پژوهش در حیطه‌های مختلف و مرتبط با ورزش آموزشی
۱۷/۵۱	تغییرات زیاد ساختار وظایف واحد متولی تربیت بدنی در آموزش و پرورش
۱۶/۷۴	فقدان وجود کتاب درسی برای درس و کلاس تربیت بدنی
میانگین رتبه‌ها (وزن دهی)	چالش‌های بیرونی (محیطی) ورزش آموزشی
۲۶/۱۰	نامتناسب بودن سهم بودجه و اعتبارات در بخش ورزش آموزشی از کل بودجه ورزش کشور
۲۵/۶۳	توزیع نامناسب فضا و امکانات و تجهیزات ناکافی برای فعالیت‌های ورزش آموزشی
۲۴/۵۸	عدم ثبات رویه در مدیریت کشور
۲۴/۰۲	کمبود فضای آموزشی ورزش کشور
۲۳/۴۸	عدم توجه برخی تصمیم‌گیران به سهم پایه‌ای تربیت بدنی در ورزش مدارس
۲۲/۷۱	عدم توجه کافی به اهمیت بنیادین ورزش و تربیت بدنی مدارس در برنامه ملی
۲۲/۶۵	عدم تمکن مالی و اقتصاد نامناسب جامعه برای هزینه‌های ورزش آموزشی
۲۱/۶۸	زندگی غیرفعال و ماشینی امروز
۲۱/۳۹	بی‌توجهی و کم‌کاری رسانه‌ها در آموزش ورزش به جامعه
۱۸/۳۹	حضور کم رنگ بانوان در بخش ورزش آموزشی

همان‌طور که در جدول ۳ ملاحظه می‌گردد، به ترتیب اهمیت، کمبود تجهیزات و فضاهای آموزشی، کمبود سرانه ورزشی، ضعف در سیاست‌گذاری و نگرش نادرست به ورزش مدارس و دانشگاه‌ها از مهم‌ترین چالش‌های درونی ورزش آموزشی کشور می‌باشد و نامتناسب بودن سهم بودجه در بخش ورزش آموزشی، توزیع نامناسب فضا و امکانات و عدم ثبات رویه مدیریت کشور از با اهمیت‌ترین چالش‌های محیطی ورزش آموزشی کشور می‌باشد.

جدول ۴ معناداری آزمون فریدمن در چالش‌های درونی و بیرونی ورزش همگانی کشور

شاخص‌های آماری	مقادیر محاسبه شده
مقدار خی دو	۲۴۷/۰۳۲
درجه آزادی	۲۳
سطح معناداری	۰/۰۰۱

چالش‌های درونی و بیرونی ورزش همگانی کشور، با آزمون فریدمن آزمون شد که با توجه به معنادار بودن آزمون نشانگر آن بود که این عوامل متفاوت از هم می‌باشند. که با توجه به اولویت و اهمیت در جدول ۴ مشخص گردیده است.

جدول ۵: چالش‌های درونی و بیرونی (محیطی) ورزش همگانی کشور

چالش‌های درونی ورزش همگانی	میانگین رتبه‌ها (وزن دهی)
عدم بهره‌گیری از نیروهای متخصص و کارشناس در زمینه ورزش همگانی	۲۵/۸۸
کمبود بودجه ورزش همگانی	۲۴/۲۰
بی‌توجهی به ورزش همگانی زنان	۲۳/۵۴
بی‌توجهی به ورزش همگانی طبقات کم درآمد	۲۲/۹۹
فقدان برنامه مدون و مشخص در خصوص ورزش همگانی	۲۲/۶۴
عدم توجه به ورزش و فعالیت‌های بدنی در مدارس و دانشگاه‌ها	۲۲/۰۸
فقدان برنامه‌های مدون برای تشویق و ترغیب مردم به ورزش همگانی	۲۱/۴۶
نداشتن ارتباط مؤثر با مراکز ورزش همگانی دنیا	۱۹/۸۲
عدم تبلیغات مؤثر در رسانه‌ها برای ورزش همگانی	۱۹/۱۹
فقدان مدیریت واحد و سیاست یکسان در زمینه ورزش همگانی	۱۹/۱۱
استفاده ناکارآمد از تجهیزات و امکانات و اماکن موجود	۱۹/۰۴
عدم بهره‌گیری از فناوری روزآمد برای آموزش مربوط به ورزش همگانی	۱۸/۸۰
نبود اتفاق نظر در مورد تعاریف ورزش همگانی در بین برنامه‌ریزان کشور	۱۸/۳۵
عدم تحقیق و پژوهش حیطه‌های مختلف ورزش همگانی	۱۵/۶۹
چالش‌های بیرونی (محیطی) ورزش همگانی	میانگین رتبه‌ها (وزن دهی)
تغییر روش زندگی مردم (رواج زندگی غیرفعال، تفریح غیرفعال)	۲۴/۶۹
مشکلات اقتصادی جامعه	۲۴/۵۷
کاهش ساعات اوقات فراغت به دلیل مشکلات معیشتی	۲۲/۹۷
پایین بودن آگاهی جامعه نسبت به فواید فعالیت‌های بدنی و زبان‌های کم‌تحرکی	۲۰/۹۷
افزایش شهرنشینی و کاهش سرانه فضای ورزشی در دسترس شهرها	۲۰/۷۴
افزایش نرخ اعتیاد	۲۰/۶۸
عدم امکان حضور بخش عمده‌ای از بانوان در ورزش همگانی	۲۰/۴۹
افزایش نرخ بیکاری	۱۹/۸۹
سهم کم رسانه‌ها در ورزش همگانی	۱۷/۶۸
نفوذ فرهنگ جوان پسند غربی	۱۳/۳۸

جدول ۵ نشان می‌دهد عدم بهره‌گیری از نیروهای متخصص و کارشناس، کمبود بودجه ورزش همگانی، بی‌توجهی به ورزش همگانی زنان و طبقات کم درآمد و فقدان برنامه مدون برای توسعه ورزش همگانی از مهم‌ترین چالش‌های درونی و

تغییر روش زندگی مردم (سبک غیرفعال)، کاهش ساعات اوقات فراغت به دلیل مشکلات معیشتی و پایین بودن آگاهی جامعه نسبت به فواید فعالیت‌های بدنی و زبان‌های کم‌تحرکی از با اولویت‌ترین چالش‌های بیرونی (محیطی) ورزش همگانی کشور می‌باشد.

جدول ۶: معناداری آزمون فریدمن در چالش‌های درونی و بیرونی ورزش قهرمانی کشور

شاخص‌های آماری	مقادیر محاسبه شده
مقدار خی دو	۲۳۴/۵۶۵
درجه آزادی	۲۳
سطح معناداری	۰/۰۰۱

چالش‌های درونی و بیرونی ورزش قهرمانی کشور، با آزمون فریدمن آزمون شد که با توجه به معنادار بودن آزمون، نشانگر آن بود که این عوامل متفاوت از هم می‌باشند. که با توجه به اولویت و اهمیت در جداول ۶ مشخص گردیده است.

جدول ۷: چالش‌های درونی و بیرونی (محیطی) ورزش قهرمانی کشور

چالش‌های درونی ورزش قهرمانی	میانگین رتبه‌ها (وزن دهی)
عدم توجه به ورزش مدارس به‌عنوان پایه ورزش قهرمانی	۲۵/۳۱
فقدان طرحی یکپارچه و ساختارمند برای اجرای استعدادیابی در ورزش کشور	۲۳/۶۹
ضعف آموزش و پرورش در امر استعدادیابی	۲۳/۳۷
ضعف امکانات و تجهیزات برای اجرای استعدادیابی در کشور	۲۲/۱۲
گسترده نبودن مراکز استعدادیابی در کشور	۲۱/۴۸
سهم اندک باشگاه‌ها در ورزش قهرمانی کشور (توسعه‌نیافتگی باشگاه‌های ورزشی)	۲۰/۹۴
ناکافی بودن برنامه‌های حمایت مستقیم از ورزشکاران	۲۰/۱۹
توجه ناکافی به استفاده از قهرمانان ورزشی کشور پس از پایان دوره ورزشی آنان	۲۰/۱۶
فقدان شیوه و برنامه برای شناسایی رشته‌های مستعد ورزشی	۱۹/۶۱
کمبود کمی و کیفی مربیان ورزش قهرمانی	۱۸/۶۶
کمبود منابع مالی در نهادهای ورزش قهرمانی	۱۸/۶۱
فقدان برنامه کلان برای ساماندهی مسابقات داخلی	۱۷/۸۴
ضعف فرهنگی ورزش قهرمانی در کشور	۱۷/۳۴
مشارکت کم جامعه در ورزش قهرمانی (اندک بودن جمعیت ورزش قهرمانی)	۱۶/۰۴
عدم توفیق در کسب مدال در رشته‌های تیمی در بازی‌های المپیک و مسابقات جهانی	۱۶/۰۴
اندک بودن تعداد ورزشکاران شرکت‌کننده در بازی‌های المپیک و آسیایی	۱۵/۱۹
وضعیت نسبتاً نامناسب کسب مدال طلا در بازی‌های المپیک	۱۵/۰۸
چالش‌های بیرونی (محیطی) ورزش قهرمانی	میانگین رتبه‌ها (وزن دهی)
نامناسب بودن نظام مدیریت دولتی برای ورزش	۲۳/۲۶
تعدد و تداخل نهادهای سیاست‌گذار در کشور	۲۳/۰۲
بازاریابی ورزشی نامناسب و ناکارآمد در ورزش قهرمانی کشور	۲۲/۱۳
وجود محدودیت‌های ساختاری و تجهیزاتی برای میزبانی ورزش در کشور	۲۱/۸۴
رشد کند صنعت ورزش در کشور	۲۰/۹۳
عدم تمایل بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری در ورزش قهرمانی	۲۰/۴۹
رشد و توسعه ورزش قهرمانی در کشورهای منطقه و جهان	۱۶/۷۳

همان‌طور که در جدول ۷ ملاحظه می‌گردد، عوامل عدم توجه به ورزش مدارس به‌عنوان پایه ورزش قهرمانی، فقدان طرحی ساختارمند و ضعف آموزش و پرورش در امر استعدادیابی، ضعف امکانات و گسترده نبودن مراکز استعدادیابی در کشور و توسعه‌نیافتگی باشگاه‌های ورزشی از مهم‌ترین چالش‌های درونی ورزش قهرمانی کشور می‌باشد. همچنین، مشاهده می‌گردد عوامل نامناسب بودن نظام مدیریت دولتی برای ورزش، تعدد و تداخل نهادهای سیاست‌گزار و بازاریابی نامناسب و ناکارآمد از با اولویت‌ترین چالش‌های بیرونی (محیطی) در این حوزه می‌باشد.

جدول ۸: معناداری آزمون فریدمن در چالش‌های درونی و بیرونی ورزش حرفه‌ای کشور

شاخص‌های آماری	مقادیر محاسبه شده
مقدار خی دو	۱۲۳/۵۷۴
درجه آزادی	۱۸
سطح معناداری	۰/۰۰۱

چالش‌های درونی و بیرونی ورزش حرفه‌ای کشور، با آزمون فریدمن آزمون شد که با توجه به معنادار بودن آزمون نشانگر آن بود که این عوامل متفاوت از هم می‌باشند. که با توجه به اولویت و اهمیت در جدول شماره ۹ مشخص گردیده است.

جدول ۹: چالش‌های درونی و بیرونی (محیطی) ورزش حرفه‌ای کشور

چالش‌های درونی ورزش حرفه‌ای	میانگین رتبه‌ها (وزن دهی)
فقدان تیم‌های پایه در باشگاه‌ها	۱۵/۸۱
عدم مشارکت بخش خصوصی در ورزش حرفه‌ای	۱۴/۸۶
وجود مشکلات مالی در اکثر باشگاه‌ها	۱۴/۸۶
فقدان قانون مدون در مورد حامیان ورزش حرفه‌ای	۱۴/۴۱
وجود خلاء قانونی در زمینه حق بخش تلویزیونی مسابقات	۱۴/۲۵
کمبود و ضعف در مورد پرورش مربیان و ورزشکاران حرفه‌ای	۱۳/۸۳
نامناسب بودن اماکن ورزشی برای برگزاری مسابقات لیگ حرفه‌ای	۱۳/۸۲
فقدان زمینه مناسب برای حرفه‌ای شدن رشته‌های ورزشی مهم	۱۳/۴۳
کمبود قوانین حمایتی از ورزشکاران و باشگاه‌های حرفه‌ای	۱۲/۸۵
فقدان قانون مدون در مورد روابط باشگاه با ورزشکاران حرفه‌ای	۱۲/۷۵
نامشخص بودن وضعیت حقوقی باشگاه‌ها	۱۲/۷۵
فقدان سیستم‌های اطلاعاتی برای دستیابی به اطلاعات ورزشکاران، باشگاه‌ها، مربیان و داوران حرفه‌ای	۱۲/۷۱
وجود ابهام در قراردادهای ورزشی	۱۲/۵۴
فقدان نهادهای حمایتی مانند کانون هواداران	۱۱/۳۹
چالش‌های بیرونی (محیطی) ورزش حرفه‌ای	میانگین رتبه‌ها (وزن دهی)
استفاده سیاسی از ورزش حرفه‌ای	۱۵/۸۳
وجود مشکلات اقتصادی در جامعه	۱۵/۱۸
ریسک بالای سرمایه‌گذاری در بخش ورزش حرفه‌ای در شرایط کنونی	۱۴/۶۲
مهاجرت ورزشکاران به علت عدم حمایت کافی از آنها	۱۳/۲۸
پیشرفت روزافزون ورزش حرفه‌ای کشورهای دیگر	۱۱/۲۸

همان‌طور که در جدول ۹ ملاحظه می‌گردد، فقدان تیم‌های پایه‌ای در باشگاه‌ها، عدم مشارکت بخش خصوصی در ورزش حرفه‌ای، وجود مشکلات مالی در اکثر باشگاه‌ها، فقدان قانون مدون در مورد حامیان ورزش حرفه‌ای و وجود خلاء قانونی در زمینه حق بخش تلویزیونی مسابقات از مهم‌ترین چالش‌های درونی ورزش حرفه‌ای در کشور می‌باشد و استفاده سیاسی از ورزش حرفه‌ای، وجود مشکلات اقتصادی در جامعه و ریسک بالای سرمایه‌گذاری در بخش ورزش حرفه‌ای نیز از مهم‌ترین چالش‌های بیرونی در این حوزه می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش نشان داد به ترتیب اهمیت و اولویت مهم‌ترین چالش‌های درونی ورزش آموزشی کشور عبارتند از: کمبود تجهیزات و فضاهای آموزشی، کمبود سرانه ورزشی در مدارس و دانشگاه‌ها، ضعف در سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی در این حوزه، که با نتایج پژوهش جین لوب، (۲۰۱۲) که از دیدگاه معلمان تربیت بدنی از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر کیفیت بخش درس تربیت بدنی و ورزش آموزشی را امکانات و بودجه عنوان نموده بود همسو می‌باشد و نشانگر آن است ضعف امکانات و تجهیزات و منابع مالی می‌تواند باعث عدم توسعه ورزش آموزشی باشد همان‌طور که احسانی (۱۳۸۷) عنوان نموده امروزه رمز موفقیت یک سازمان و جامعه کسب درآمد برای بقاء و ماندگاری خود می‌باشد، بدون درآمد مطمئن جامعه و سازمان‌های مختلف رو به انحلال و نابودی رفته و نمی‌توانند در محیط رقابتی دوام بیاورند، درآمد و منابع مالی به‌عنوان موتور محرک سازمان‌های ورزشی شناخته می‌شوند. از دیگر ضعف‌های شناخته شده در این پژوهش می‌توان به نگرش نادرست به ورزش مدارس و دانشگاه‌ها عدم برنامه‌ریزی مناسب برای ساعات درس تربیت بدنی، فقدان معاونت مستقل تربیت بدنی به‌صورت مستمر از گذشته در ساختار وزارت آموزش و پرورش، فقدان راهبردهای مشخص در مورد ورزش آموزشی می‌باشد. به این ترتیب، ضعف در طرز نگرش، برنامه‌ریزی، اهداف، ساختار سازمانی و راهبرد همگی می‌تواند از مقوله‌های مدیریتی می‌باشد که در این پژوهش به‌عنوان چالش شناسایی شده‌اند و همان‌طور که سجادی (۱۳۸۲) در کتاب مدیریت ورزش خود اذعان داشته است در بخش تربیت بدنی و ورزش، علم مدیریت هنوز جایگاه مناسب خود را پیدا نکرده است و شکاف عمیق بین نظر و عمل و غیرکاربردی شدن دانش تربیت بدنی، خود دلیل این امر می‌باشد. همچنین، نادری‌نسب و همکاران، (۱۳۹۰) در رابطه با مقوله‌های مدیریتی در ورزش عنوان نموده‌اند امروزه کشورها در فرایند برنامه‌ریزی و تدوین و اجرای راهبرد، خود را محک می‌زنند و با استفاده از شاخص‌ها و معیارهای واقعی، خودساخته و استاندارد، کشور خود را با دیگر کشورها مقایسه می‌کنند، و برنامه‌ریزی‌های راهبردی خود را بر مبنای رسیدن از وضعیت موجود به وضعیت مطلوب که با شاخص‌ها و معیارها مشخص‌اند، جهت دهی می‌کنند. در این پژوهش یکی از چالش‌های بیرونی شناخته شده برای ورزش آموزشی کشور نامتناسب بودن سهم بودجه می‌باشد، بودجه و منابع مالی به‌عنوان سوخت و عامل محرک در سازمان‌ها شناخته می‌شوند (الوانی، ۱۳۸۶: ۸۱). از این‌رو مشاهده می‌شود این مورد از عوامل حیاتی برای بقاء و رشد یک سازمان می‌باشد، که در این پژوهش به‌عنوان چالشی محیطی مهم، ورزش آموزشی کشور را تحت‌الشعاع قرار داده است. پیک (۲۰۰۷) منابع مالی را از عوامل ضروری برای توسعه ورزش معرفی و آن را برای برنامه‌های ورزشی به‌عنوان درونداد^۱ می‌شناسند و کشورهای مختلف با حمایت مالی از ورزش موجب پیشرفت و ترقی در زمینه‌های دلخواه ورزشی می‌شوند. همچنین، حسین‌پور (۱۳۹۱) کمبود امکانات مالی و عدم تخصیص بودجه را از دید معلمان ورزش را یکی از پنج عامل مهم تأثیرگذار برای ورزش آموزشی می‌داند که با نتایج این تحقیق همسو گردیده است.

بر اساس یافته‌های این پژوهش، از مهم‌ترین چالش‌های درونی شناخته شده ورزش همگانی کشور، عدم بهره‌گیری از نیروهای متخصص و کارشناس و کمبود بودجه ورزش همگانی کشور می‌باشد، پژوهش "خاکی" (۱۳۸۴) نشان داد که نیروی انسانی با تجربه در توسعه ورزش همگانی بسیار مهم است، افزایش مراکز تربیت نیروی انسانی در کشور در سال‌های

اخیر، نشان از اهمیت نقش این گروه دارد همچنین طبق گزارش کمیسیون ورزش استرالیا (۲۰۰۷) نیز مشخص گردید که عدم بهره‌گیری از متخصصان و کارشناسان در ورزش همگانی از نقاط ضعف ورزش همگانی می‌باشد. تسلیمی و همکاران (۱۳۸۹) در پژوهش خود در رابطه با نیروی انسانی داوطلب عنوان داشته‌اند در کشور ما علی‌رغم اینکه مردم در بسیاری از رویدادهای اجتماعی، فرهنگی و سیاسی حضور داوطلبانه چشمگیری دارند، هنوز هیچ سازمانی مسؤلیت مدیریت، جذب و حفظ داوطلبان را برعهده ندارد. این امر در ورزش، به‌ویژه ورزش همگانی که طیف وسیعی از افراد را شامل می‌شود و غالباً با مشکل کمبود نیروی انسانی مواجه است، بسیار تجلی دارد. تندنویس (۱۳۸۴) در پژوهش خود در ارتباط با توسعه ورزش همگانی تربیت نیروی انسانی مجرب و بودجه ورزش همگانی را در توسعه ورزش همگانی با اهمیت شناخته است. همچنین، رضوی (۱۳۸۳) در ارتباط با بودجه و منابع مالی در کشور عنوان می‌دارد میزان سرمایه‌گذاری دولت در بخش ورزشی، متناسب با رشد جمعیت جامعه و متقاضیان ورزش نمی‌باشد که با نتایج تحقیق حاضر همسو می‌باشد بر اساس یافته‌های این پژوهش، از مهم‌ترین چالش‌های محیطی ورزش همگانی کشور تغییر روش زندگی مردم (رواج زندگی غیرفعال، تفریح غیرفعال) می‌باشد. تحولات تکنولوژیک علاوه بر تأثیر بر ذوق، سلیقه و نیاز ارتباطی، گذراندن اوقات فراغت افراد را نیز تحت تأثیر قرار داده است. دو فرآیند رسانه‌ای شدن و خانگی‌شدن توصیف‌کننده گذران بخش عمده‌ای از فراغت جوانان در جوامع مدرن است. جوانان فراغت خود را بیش از پیش در خلوت سپری می‌کنند و برای سرگرم شدن به‌طور فزاینده‌ای به رسانه‌های جدید متکی هستند (رین گولد، ۱۹۹۳: ۷۱). در این ارتباط نتایج تحقیق "استرید" (۲۰۰۲) در کشور نروژ نشان می‌دهد که نوجوانان و جوانان بیشتر وقت خود را صرف فعالیت‌های غیرحرکتی از قبیل تماشای تلویزیون، ویدئو و بازی‌های رایانه‌ای می‌کنند و کمتر به فعالیت‌های جسمانی منظم می‌پردازند (به نقل از شعبانی و همکاران، ۱۳۹۰). همچنین، مطالعه غفوری و همکاران (۱۳۸۶) نشان می‌دهد که جمعیت فعال در ورزش همگانی ایران نزدیک به بیست درصد می‌باشد، که در مقایسه با کشورهای پیشرفته که به ۸۰ درصد می‌رسد خیلی بالا نمی‌باشد که با نتایج این تحقیق همخوانی دارد. از دیگر چالش‌های محیطی شناخته این پژوهش مشکلات اقتصادی جامعه و کاهش ساعات اوقات فراغت به دلیل مشکلات معیشتی مردم می‌باشد. وضعیت اقتصادی کشورها می‌تواند روی شرکت شهروندان در فعالیت‌های ورزشی مؤثر باشد. در کشورهای در حال توسعه، مشکلات اقتصادی و حل آنها از اولویت بیشتری برخوردارند در سایر کشورها که از نظر اقتصادی تا اندازه‌ای در وضعیت مطلوب‌تری قرار دارند، شرکت در فعالیت‌های ورزشی بیشتر است (کل، ۲۰۰۰: ۱۶). "غفرانی" و همکاران (۱۳۸۸) در تحقیقی با عنوان «طراحی و تدوین راهبرد توسعه ورزش همگانی استان سیستان و بلوچستان» مشکلات اقتصادی و نرخ بیکاری را از موانع اساسی مشارکت مردم در ورزش همگانی می‌داند.

نتایج این پژوهش نشان داد از مهم‌ترین چالش‌های درونی ورزش قهرمانی کشور؛ عدم توجه به ورزش مدارس به‌عنوان پایه ورزش قهرمانی، فقدان طرحی ساختارمند و ضعف آموزش و پرورش در امر استعدادیابی، ضعف امکانات و گسترده نبودن مراکز استعدادیابی در کشور می‌باشد، در این رابطه لوپ (۲۰۱۲) عنوان نمود آموزش و پرورش اصلی‌ترین نهاد مجری استعدادیابی است و باشگاه‌های ورزشی نیز یکی دیگر از مراکز پرورش ورزشکار به‌حساب می‌آیند. در بیشتر کشورهای مورد بررسی، برنامه‌هایی برای توسعه و ارتقای مربیان وجود دارد و دارای سلسله مراتبی از مدارس ورزش برای پرورش ورزشکار هستند و از طرفی در پژوهشی در کشور نشان داده شده این‌گونه مدارس در ایران موجود نمی‌باشد دبیرستان‌های ورزشی که در کشور برای پرورش نیروی متخصص ورزشی ایجاد شده‌اند، در مورد پرورش ورزشکار، فعالیت خاصی انجام نمی‌دهند (مطالعات تفصیلی توسعه ورزش قهرمانی، ۱۳۸۴). هم‌راستا با نتایج پژوهش حاضر حسینی و همکاران (۱۳۹۲) نشان داده‌اند استعدادیابی در ورزش قهرمانی کشور با تنگناها و چالش‌هایی همچون نگاه مدیران و مسئولان ورزش کشور به ورزش مدارس به‌عنوان پایه ورزش قهرمانی، فعالیت پایگاه‌های قهرمانی و مراکز استعدادیابی، حضور بخش خصوصی در استعدادیابی ورزش قهرمانی، فعالیت باشگاه‌های ورزشی در پرورش استعداد، فقدان طرح یکپارچه، اجرایی و ساختارمند در

نقاط مختلف کشور مواجه است بالک و رایبسون (۲۰۰۹) نیز از عوامل تأثیرگذار بر سیستم ورزش قهرمانی را ساختارهای استعدادیابی می‌دانند. نتایج این پژوهش نشان می‌داد از مهم‌ترین چالش‌های بیرونی ورزش قهرمانی کشور، نامناسب بودن نظام مدیریت دولتی برای ورزش و تعدد و تداخل نهادهای سیاست‌گذار در ورزش کشور می‌باشد. که با تحقیقات شعبانی (۱۳۹۰)، واحد (۱۳۸۸) و رضوی (۱۳۸۳) در زمینه دولتی بودن ورزش و تداخل تصمیم‌گیرهای دولتی همخوانی دارد تحقیقات نشان داده است که نقش دولت‌ها در فراهم کردن منابع انسانی و مالی برای ورزش قهرمانی بسیار حیاتی می‌باشد و دولت‌ها با فراهم کردن حمایت‌های مالی راه موفقیت ورزش قهرمانی را هموار می‌سازند (خواجه، ۱۳۸۸: ۵۰). رضوی (۱۳۸۳) عنوان کرد میزان سرمایه‌گذاری دولت در بخش ورزشی، متناسب با رشد جمعیت جامعه و متقاضیان ورزش نیست و خصوصی‌سازی در ورزش موجب اصلاح ساختار ورزش کشور و همراه با افزایش کارایی و توسعه خواهد بود.

بر اساس یافته‌های این پژوهش، مهم‌ترین چالش درونی ورزش حرفه‌ای که در این پژوهش شناسایی شد فقدان تیم‌های پایه در باشگاه‌ها می‌باشد، رسیدگی و عدم توجه به بحث استعداد یابی و از طرفی کار نکردن پایه‌ای با آنها باعث می‌گردد ورزشکاران با استعداد به صورت اصولی و علمی نتوانند پرورش یابند و این باعث می‌گردد تا از پتانسیل‌های موجود در کشور خوب استفاده نگردد و عاملی عدم توسعه‌یافتگی آن رشته در سطح بالا و حرفه‌ای می‌گردد در این رابطه دیویس (۲۰۱۰) بیان داشته است، استعدادیابی در ورزش با مسائلی همچون نداشتن برنامه جامع حمایت از ورزشکاران، و تهدیداتی مانند فقدان نظام جامع شناسایی و پرورش استعدادها و ورزشی در تیم‌های پایه‌ای مواجه است. همچنین، مظفری (۱۳۸۸) عنوان داشته امروزه توجه ویژه مسئولین و معلمان تربیت بدنی به آموزش و اجرای حرکات اصلی و بنیادی و مهارت‌های حرکتی در رده نوجوانی و به‌طور کلی ورزش از پایه باعث رشد و توسعه ورزش کشور می‌شود. از دیگر چالش‌های درونی ورزش حرفه‌ای کشور که در این پژوهش به آنها پرداخته شده عدم مشارکت بخش خصوصی در ورزش حرفه‌ای، وجود مشکلات مالی در اکثر باشگاه‌ها در این ارتباط علی‌دوست (۱۳۸۹) عنوان داشته است، با وجود زیانده بودن ورزش حرفه‌ای در باشگاه‌های ایران در شرایط حاضر، محدود افرادی بوده و هستند که با عنوان بخش خصوصی در ورزش حرفه‌ای کشور فعالیت می‌کنند. و این در حالی است که اسمیت (۱۹۹۷) در رابطه با اهمیت بخش خصوصی در ورزش حرفه‌ای بیان داشته است خصوصی‌سازی ورزش در کشورهای غربی و توسعه‌یافته اهمیت بسیار زیادی دارد و با جدیت به این مقوله پرداخته می‌شود. همچنین، احسانی (۱۳۸۷) عنوان داشته درآمد و منابع مالی به‌عنوان موتور محرک سازمان‌های ورزشی، باشگاه‌ها و لیگ‌ها شناخته می‌شوند. درآمدزایی برای توسعه، برنامه ریزی مؤثر و حفظ استقلال این سازمان‌ها ضروری می‌باشد. بر اساس یافته‌های این پژوهش مهم‌ترین چالش بیرونی بخش ورزش حرفه‌ای کشور استفاده سیاسی از ورزش حرفه‌ای و وجود مشکلات اقتصادی عنوان شده است که با نتایج پژوهش ليو (۲۰۰۹)، مک کری (۲۰۰۹) و غفرانی (۱۳۸۸) مبنی بر اینکه استفاده سیاسی از ورزش و مشکلات مالی و اقتصادی می‌تواند تهدید جدی برای ورزش حرفه‌ای باشد، همخوانی دارد. دولت‌مردان و سیاست‌مداران همواره به‌علت استفاده‌های سیاسی در جهت رسیدن به اهداف خود از ورزش سود جست‌اند و گاهی برخی از آنان بیشتر از حیطة وظایف خود در این بخش ورود می‌کنند. به‌طور مثال، از آنونیموس (۲۰۰۹) عنوان نموده است از المپیک تابستانی سال ۱۹۹۶ آتلانتا تاکنون در کشور آمریکا بازی‌های المپیک برگزار نشده است و اکنون شیکاگو خواستار میزبانی المپیک ۲۰۱۶ می‌باشد و افراد مختلف سیاسی و ورزشی سرشناس امریکایی از این امر حمایت کرده‌اند. هیولیهان (۲۰۰۲) نشان داده است دولت‌ها از ورزش به‌عنوان ابزاری برای کنترل ناآرامی‌ها بهره می‌جویند، و درعین حال از این ابزار برای بهبود وضع آموزشی، استفاده می‌کنند و این دلایل مهم و اساسی دولت‌ها را ترغیب به دخالت در ورزش می‌نماید. در ارتباط با مسائل اقتصادی شیوو^۱ (۲۰۰۴) در تحقیقی نشان می‌دهد که شرکت در ورزش‌ها به میزان بالایی به مسائل اقتصادی و سیاسی مربوط می‌شود. همچنین، لیوان^۲ (۱۹۹۹) وضعیت اقتصادی کشورها نیز می‌تواند روی شرکت

1. Shehu
2. Elivan

شهروندان در فعالیتهای ورزشی مؤثر باشد و در کشورهای در حال توسعه، مشکلات اقتصادی و حل آنها از اولویت بیشتری برخوردارند.

به طور کلی، چالش‌های درونی و بیرونی چهار بخش ساختار ورزش کشور در این پژوهش شناخته شده و در مورد آنها بحث و نتیجه‌گیری صورت گرفت و به این ترتیب با مشخص شدن و شناسایی محیط داخلی و محیطی بخش‌های ۴ گانه ورزش کشور امید آن می‌رود مسئولین و مدیران تأثیرگذار در ورزش با شناسایی و به‌کارگیری آنها در جهت کمک به تدوین استراتژی‌های مناسب و برنامه‌ریزی‌های راهبردی برای توسعه بخش‌های مختلف ورزش گام بردارند.

منابع

- احسانی محمد؛ امیری، مجتبی و قره‌خانی مجتبی (۱۳۹۳)، "طراحی و تدوین نظام جامع ورزش حرفه‌ای کشور"، مطالعات مدیریت ورزش، شماره ۱۷، ص: ۱۳۶-۱۲۵.
- احسانی، محمد (۱۳۸۸). تدوین نظام جامع ورزش حرفه‌ای کشور، طرح پژوهشی، پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی.
- احسانی، محمد (۱۳۸۷)، "بررسی وضعیت ورزش حرفه‌ای کشور، چکیده مقالات همایش ملی مدیریت ورزشی با تأکید بر سند چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور"، کمیته ملی المپیک جمهوری اسلامی ایران.
- احمدی، نسیم (۱۳۸۸)، "معرفی و نقد روش دلفی"، کتاب ماه علوم اجتماعی، شماره ۲۲، ص: ۵۲.
- بدری‌آذین، یعقوب (۱۳۸۶)، "بررسی وضعیت ژیمناستیک در ایران با رویکرد تدوین نظام جامع، توسعه منابع انسانی در ورزش ژیمناستیک ایران"، نشریه حرکت، شماره ۳، ص: ۱۸.
- الوانی، سیدمهدی (۱۳۸۶). مدیریت عمومی. چاپ سی و یکم. نشریه نی، ص: ۸۱
- تسلیمی، زهرا (۱۳۸۹)، نقش نهضت داوطلبی در توسعه ورزش شهروندی تهران، دومین همایش ملی توسعه ورزش شهروندی، تهران، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، ۸ و ۹ خرداد.
- تندنویس، فریدون؛ آفرینش‌خاکی، اکبر و مظفری، سیدامیراحمد (۱۳۸۴)، مقایسه دیدگاه‌های اعضای هیات علمی، مربیان، ورزشکاران و مدیران در مورد چگونگی توسعه ورزش همگانی، نشریه علوم حرکتی و ورزش، شماره ۳ (۵): ۲۲-۱.
- حسینی، سیدشاهو؛ حمیدی، مهرزاد؛ قربانیان رجبی آسیه، سجادی سیدنصرالله (۱۳۹۲)، شناسایی قوت‌ها، ضعف‌ها، فرصت‌ها و تهدیدهای استعدادیابی در ورزش قهرمانی جمهوری اسلامی ایران و تنگناها و چالش‌های فراروی آن، مجله مدیریت ورزش، شماره ۱۷: ۵۴-۲۹.
- حسین‌پور، اسکندر و همکاران (۱۳۹۱)، نقش رویکرد طرح‌های آموزش و پرورش در توسعه ورزش همگانی و قهرمانی، همایش ملی استعدادیابی ورزشی.
- خاکی، آفرینش، تندنویس، فریدون، مظفری، سیداحمد (۱۳۸۴)، مقایسه دیدگاه‌های اعضای هیات علمی، مربیان، ورزشکاران و مدیران در مورد چگونگی توسعه ورزش همگانی، نشریه حرکت، شماره ۵: ۲۳-۳۴.
- خزاعی، سعید (۱۳۸۴)، روش‌های مطالعات آینده‌پژوهی، مؤسسه آموزشی و تحقیقاتی صنایع دفاعی، مرکز آینده‌پژوهی علوم و فناوری دفاعی، معاونت اطلاع‌رسانی و خدمات علمی.
- خواجه، فرزاد (۱۳۸۸)، شناسایی شاخص‌ها و عوامل اثرگذار بر توسعه ورزش قهرمانی، پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد، دانشگاه علامه طباطبایی، ص: ۴۱ و ۵۰.
- رضوی، محمدحسین (۱۳۸۳)، افزایش کارایی با سیاست خصوصی‌سازی در ورزش. حرکت، شماره ۲۳: ۲۲-۵.
- سجادی، نصرالله (۱۳۸۲). مدیریت سازمان‌های ورزشی، چاپ اول، انتشارات سمت.
- شعبانی عباس، غفوری فرزاد، هنری حبیب (۱۳۹۰)، بررسی چالش‌های ورزش همگانی در ایران، مجله مدیریت ورزش پژوهش در علوم ورزشی، شماره ۱۰: ۲۶-۱۳.
- علی‌دوست، ابراهیم؛ جلالی‌فراهانی، مجید؛ نادران، الیاس (۱۳۸۹)، موانع توسعه تعاونی‌های ورزشی در ورزش حرفه‌ای جمهوری اسلامی ایران با تأکید بر سیاست‌های کلی اصل ۴۴، مجله مدیریت ورزشی، شماره ۷، ص ۲۳-۴۲.

- غفرانی، محسن و گودرزی، محمود و سجادی، سیدنصرالله و جلالی فراهانی، مجید و مقرنسی، مهدی (۱۳۸۸)، طراحی و تدوین راهبرد توسعه ورزش همگانی استان سیستان و بلوچستان، نشریه حرکت، پیاپی ۳۹، ص ۱۳۱-۱۰۷.
- غفوری، فرزاد؛ هنرور، افشار؛ هنری، حبیب و علی، منیره (۱۳۸۶). مطالعه انواع ورزش‌های همگانی و تفریحات مطلوب جامعه و ارائه مدل برای برنامه‌ریزی‌های آینده، طرح پژوهشی سازمان تربیت بدنی جمهوری اسلامی ایران، ص: ۴۶-۴۹.
- مطالعات تفضیلی توسعه ورزش همگانی و تفریحی (۱۳۸۴). سازمان تربیت بدنی، چاپ اول.
- مظفری، احمد (۱۳۹۳)، چالش‌های آینده مدیریت ورزش کشور در ارتباط با طرح نظام جامع ورزش، سومین همایش ملی ورزش برای همه، دانشگاه آزاد اسلامی زنجان، اردیبهشت ۱۳۹۳.
- مظفری، امیرمحمد و همکاران (۱۳۸۸)، توصیف اجرای تربیت بدنی در سه پایه مدارس کشور، نشریه علوم حرکتی و ورزش، سال هفتم جلد دوم شماره ۱۴ صص ۱۳۹-۱۱۹.
- نادری‌نسب مهدی؛ احسانی، محمد؛ خیبری محمد؛ امیری، مجتبی و قره‌خانی حسن (۱۳۹۰)، بررسی وضعیت موجود فوتبال جمهوری اسلامی ایران و تعیین موقعیت راهبردی فوتبال کشور، مجله مدیریت ورزش، شماره ۹، ص: ۲۷-۵.
- واحد، وحید (۱۳۸۸)، بررسی استراتژی‌ها و راهبرد های ورزش همگانی در استان اصفهان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد.
- Agyar, E., 2013. Life satisfaction, perceived freedom in leisure and self-esteem: The case of physical education and sport students, *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 2186-2193, Available online at www.sciencedirect.com.
- Anonymous, A., 2008. Athletes performance institutes: First ever core performance center unveiled in Los Angeles, Founded from lineage of world famous athlete's performance institutes. *Biotech Business week*. Atlanta: Oct6.pg:1442
- Australian sports Commission., 2007. Planning in sport: A Good Guide for sporting Organizations - www.Ausport.Gov.Au.
- Bohlke, K; Robinson,L, 2009. Benchmarking of elite sport systems. *Management Decision*.47, 1, 67-84.
- Bramham, P; Hylton, K; Jackson, D & Nesti, M., 2001. Introduction. In k, Hylton, P. Bramham, D, Jackson & M, Nesti (Eds). *Sport development: policy process and practice* (pp1-6). Londn: Routledge.
- Collins, M.F., 2002. Sport for all as a multifaceted product of domestic and international influences, Email M.F.Collons@1boro.As.UK.
- Davies, B. & Davies, B.J., 2010. "Talent management in academies". *Journal of Educational Management*. Emerald Publications, Vol.19, No.1. PP:418- 426
- De Bosscher, V; De Knop, P; Van Bottenburg, M; Shibli,S, 2006. A conceptual framework for 78omparati sport policy factors leading to international success. *European Sport Management Quarterly*,6. 185-215.
- Green, M.,2007.Olympic glory or grassroots development? Spoty policy priorities in Australia, Canada and United Kingdom, 1960-2006. *International Journal of history of sport*.24.921-953
- Houlihan, B., 2002. Sporting excellence, schools and sport development: The politics of crowded policy spaces. *European Physical Education Review*, 6, 171-193.
- Jean Loup, et al., 2012. "Strategic and performance management of olympics sport organizations". *Seconde Edition, Human Kinetics*.
- Jean Loup, et al, 2012. "Strategic and performance management of olympics sport organizations". *Seconde Edition, Human Kinetics*.
- Keith M. Drake and et al., 2014. High school sports programs differentially impact participation by sex, *Journal of Sport and Health Science* xx, 2014 1e7, Available online at www.sciencedirect.com.
- kel, Sanderson & Harris, frances & Ressel, sarah & chase, Sheryl., 2000. The economic benefits of sport, a review, report Hong Kong sport, Development board, business and Economic Research LTD (BERL) pp: 16.
- Liu, Yi-De, & Taylor, Peter & Shibli, Simon, 2009, Sport Equity: Benchmarking the Performance of English Public Sport Facilities, *European Sport Management Quarterly*, Volume 9, Issue 1 , pages 3-21.

- Mccree, Roy., 2009, Sport Policy and the New Public Management in the Caribbean, Public Management Review, Volume11, Issue4, pages 461-476.
- Mull Richard, F. Kathryn, G. Bayless, Craig M. Ross, Lynn M. Jamieson., 2005. Recreational Sport management, Human Kinetics, 4th edition, pp: 123.
- Pyke, F., 2007. Science in Australian sport: Its origins and challenges. Sport Health. 25(2), 26-30.
- Rheingold, H., 1993. The virtual Community: Homesteading on the electronic frontier Reading, MA: Addison- Wesley, pp:71.
- Shehu, Jimoh., 2004. Sport for all in postcolony: Is there a place for indigenous games in physical education curriculum and research in Africa, Africa Education Review, Volume 1, Issue 1 , pages 21-33
- Shilbury, s; Sotiriadou.K. B; Green, C., 2009. Sport development systems, policies and pathways: An introduction to the special issue. Sport Management Review. 11, 217-223.
- Smith, S. J., 1997. "Football, Its Values, Finances and Reputation". Informe para la Football Association.
- Teodor, C. Caludiu, M., 2013. The role of motivation in education through sport, Procedia - Social and Behavioral Sciences, 1054- 1058, Available online at www.sciencedirect.com.
- Ullivan, p., & Meenaaghan, T.O.S, 1999. Playpower-sport s meets marketing, European Journal, Mark: 33(3/4):241-9.

به این مقاله این گونه استناد کنید:

شعبانی، عباس؛ رضایی صوفی، مرتضی و فراهانی، ابوالفضل. (۱۳۹۳). «مطالعه چالش‌های موجود در بخش‌های چهارگانه ورزش کشور (مطالعه دلفی)»، پژوهش‌های معاصر در مدیریت ورزشی، ۴ (۸)، ۶۵-۷۹.